

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politic

N. GR. FILIPESCU
Proprietar

ABONAMENTELE
SE PLATESC TOT-D'AUNA INAINTE:
In țară pe 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
In străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei
ABONAMENTELE INCEPE LA 1 SI 16 A FIE-CAREI LUNI
REDACTIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.
10 BANI NUMERUL
MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

EPOCA

ANUNCIURILE
SE PRIMESC NUMAI LA ADMINISTRATIE
Pentru Orient la *Asiatic Agency, Constantinople*
Kavakoy Dermeen Han, 16 Galata.
Anunțuri pe pag. IV, linia 30 bani, anunțuri
și reclame pe pagina 1 și 2 lei linia.
ADMINISTRATIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.
10 BANI NUMERUL
50 BANI UN NUMER VECHIU

APARE IN TOATE ZILELE

BULGARIA SI RUSIA

CONSECINTELE EMISIUNILOR

INGRIJIRI LEGITIME

NOUA SITUATIUNE IN BULGARIA

VISUL REGELUI

TESTAMENTUL MITROPOLITULUI

MIZERIILE LONDREI

BULGARIA SI RUSIA

Timpul, fără îndoială, nu a sosit încă ca să pronunțăm o judecată sigură asupra evenimentelor din Bulgaria. Ele sunt prea proaspete: amănuntele nu sânt de loc cunoscute încă și urmările lor, nici cele mai apropiate, nu s'au desfășurat. Și cu toate acestea faptele petrecute au o însemnătate atât de mare în cât se cuvine a le nota și a scoate la lumină învătământul ce coprind.

Și, mai întâi, aceste fapte au aruncat asupra poporului bulgar o lumină vie, de care noi, ca vecini, trebuie să ne felicităm. Poporul bulgar s'a arătat tot atât de tare în voința lui, pe cât de onest și leal.

Prima știre despre atentatul din Sofia a cauzat tutulor, pe lângă o mare surprindere, o mare indignare: Un prinț care în împrejurări grele, știuse să-și facă datoria, care s'a arătat plin de devotament și gata la orice sacrificiu pentru independența și întărirea poporului său, se fie detronat în câte-va ore, și se fie detronat de oștirea lui și chiar de guvernul lui, aceasta constituia o rușine pentru poporul bulgar.

Ne pare bine că bulgarii au simțit aceasta și, în întrunirile ținute în diferite localități, adversarii atentatului au strigat cu durere: ne-am făcut de râsul lumi! Și poporul bulgar a înțeles acest sentiment și prin condamnarea unanimă a atentatului, prin constituirea locotenentului princiar, prin rechemarea principelui, a spălat pata ce o mână de oameni voia să pue pe națiunea întreagă. Poporul bulgar a manifestat cu tărie voința lui, și această voință a fost onestă și leală: de aceea a isbutit.

Ca vecini ai bulgarilor, amestecați cu dansii, fie în țară la noi, fie în țară la dansii, interesul nostru este ca Bulgaria să fie un stat tare și onest. Și ne bucurăm că în evenimentele din urmă, s'a arătat așa cum dorim să fie.

Mai avem încă un fapt de constatat. Este că popoarele nu sunt nici așa de nesimțitoare, nici așa de ingrate, pe cât se zice câte odată. Nu; poporul bulgar s'a arătat și simțitor și recunoscător. Un popor tânăr care se naște la viață, dupe secole de robie și de întuneric, are dreptul să se ceară mult de la acela pe care soarta l'a pus în capul său în aceste momente hotărtoare. Un om care și la asuprași greaua sarcină de a fi primul rege al unui popor și fondatorul unei dinastii suverane, trebuie să uite persoana sa și să sacrifice pasiunile sale egoiste poporului, în capul căruia se găsește.

Omul egoist, care nu se gândește decât cum să trăiască bine și liniștit, omul care se gândește numai să-și facă avere, pare că ar vrea să a-

puce ce-o apuca și să plece, un astfel de om nu merită onoarea de a fi în capul unui popor în momentul gingaș al învierii. Numai printr'o iubire sinceră a țării care l'a adoptat, numai printr'un devotament fără margini către poporul care l'a încredințat viitorul său, merită un suveran să fie primul rege și să fundeze o dinastie!

Prințul Alexandru Battemberg a înțeles aceste adevăruri și s'a devotat cu totul poporului său: s'a arătat gata a-și sacrifica, nu numai plăcerile, dar și viața, pentru poporul în capul căruia se află.

Și la rândul său, acest popor, deși puțin cult, deși tânăr, dar l'a iubit și a fost gata să se sacrifice și el pentru domnul său. Ferice popoarele în care se naște această sfințită întrecere în iubire și devotament între țară și tron.

Felicităm pe poporul bulgar că are acest noroc și știe să-l prețuiască.

Dar cât va ține și ce se va întâmpla în urmă? Lăsa-vor puterilor cele mari lucrurile să-și meargă mersul lor? Evenimentele din urmă n'a ridicat, asupra principelui și asupra poporului, urgia vre unei puteri mari, care va isbuti, într'o zi sau alta, să-și răsună?

Nu știm, fără îndoială, ceea ce soarta rezervă Bulgariei. Trăim într'un timp în care surprinderile sânt destul de dese și în care echilibrul Europei, u se poate numi stabil. Și cu toate acestea, convicțiunea noastră este că nimeni nu va tulbura pacea Europei. Puterile cele mari, atât de interesate la menținerea păcii, vor și să facă a se respecta principiul cel mare al neinterferenței și, în aceasta, ele vor fi ajutate de atitudinea hotărâtă și liniștită a Bulgariei. Și acesta este cel mai mare învătământ ce voiam a scoate din evenimentele petrecute în Bulgaria, că un popor, care voește cu tărie și cu stăruință un lucru drept și onest, va triumfa tot-d'auna, or care ar fi pedicelul ce l'a aruncat în cale, or care ar fi puterea care ar voi să-l oprească.

Dar vorbind astfel nu suntem oare nedrepti pentru Rusia? Și poporul bulgar, arătându-se plin de recunoștință către suveranul său, nu s'a arătat el ingrat pentru Ruși? Este sigur că atentatul contra principelui Alexandru a fost privit de toți dacă nuca o faptă a Rusiei, dar ca un semn de triumful înlăturii rusești în Bulgaria, și ca o dovadă de puterea Rusiei. Și când, mai târziu, contra revoluțiunea a triumfat, când principele Alexandru a fost rechemat la tron, toți au văzut în acest din urmă fapt o înfrângere a înlăturii rusești și oare cum un eșec pentru Rusia. Și, din acest punct de vedere, Rusia s'ar putea plânge că n'au fost plătite cum trebuia imensele sacrificii ce a făcut pentru liberarea Bugariilor.

Aceasta este adevărat; dar a cui e vina? După părerea noastră vina nu este a bulgarilor, vina este a funcționarilor ruși trimiși în Bulgaria, cari n'au avut, după cum se vede, tactul trebuincios și cari au tractat Bulgaria ca pe o provincie pusă d'a dreptul supt ordinele guvernului din St. Petersburg. Și atunci s'a întâmplat, ceea ce era natural să se întâmple, s'a născut între toți bulgarii sentimentul individualității lor naționale, care a ajuns îndată, a fi mai tare de cât recunoștința ce au pentru generoșii lor liberatori.

Noi românii înțelegem cu atât mai bine acest sentiment, cu cât ne-am găsit și noi în aceeași pozițiune în care se găsește astăzi bulgarii. Și pe noi Rusia ne-a liberalat de sub jugul Turciei, și pe noi ne-a ajutat cu consiliile și cu sprijinul ei puternic. Ne aducem cu toți în minte cât de mare ora devotamentului părinților noștri pentru marea liberatoare a popoarelor orientului, și astăzi chiar, cu toată umilința de care am fost adăpați la încheierea păcii de la St. Stefano, cu toată luarea Basarabiei, astăzi chiar, nu se poate lăgădui simpatia veche și înrădăcinată ce avem pentru Rusia și nu putem ascunde recunoștința ce-i datorăm.

Dar aceste sentimente sunt necesare de temeră dominațiunii rusești și depinde numai de Rusia să le pue în lumină. Același lucru se întâmplă și în Bulgaria, acolo ca și aici, simpatii sânt multe, recunoștința e mare; dar bulgarii, ca și noi, voim să fim popoare libere.

Respecte Rusia acest sentiment, arata ea prin fapte că voește să ne ajute de a trăi cu viața noastră proprie și a ne desvolta conform cu aspirațiunile noastre, și poate să fie sigură că nu va întâlni între bulgarii, precum nu va întâlni nici între românii, de cât simpatii puternice și o vie și eficace recunoștință.

Gr. G. Peucescu.

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS”

Târnova, 30 August. — Prințul a plecat de la Sişlov la 9 ore și a sosit la 6 ore seara. Lovitura de stat a dat de sigur prințului o însemnătate. De a lungul drumului populațiunea având în frunte pe preoți cu sfințele icoane aclamă pe prinț.

La 5 kilometri de Târnova o mulțime considerabilă, pe jos, în trăsuri, cărări aștepta sosirea prințului. Ingrămădirea era atât de mare la intrarea în oraș în cât era imposibil să intre trăsurile și suita prințului în Târnova, care fu primul punct de unde porni mișcare revoluționară. Prințul salutând urărilor de buna-venire ce i se adresa a felicitat orașul de inițiativa luată sub direcțiunea d-lui Stambuloff. Paru că entuziasmul crește mereu de cât prințul înaintează. Tot orașul e în sărbătoare.

Ultimele informațiuni fac să se prevadă că restul călătoriei se va îndeplini în aceleași condițiuni. Liniștea e perfectă. E probabil că prințul va pleca mâine la Filipopol.

Sofia, 30 August. — D. Stambuloff a telegrafiat la Sofia ca regele Milan a adresat prințului Bulgariei o telegramă de felicitare și că prințul a răspuns mulțumind regelui și exprimându-și speranța a vedea în curând restabilește relațiunile amicale între cele două țări.

Vienna, 30 August. — *Correspondența politică* desminte știrea ce spunea ca contele Kalnoky va merge la Franzensbad.

Vienna, 30 August. — Se comunică din Rusciuk că regența în capul căreia se găsește d. Stambuloff, a remis puterile sale în mâinile prințului.

D. Karaveloff, care aparține regenței stabilite în Sofia, s'a retras.

Prințul Alexandru a adresat poporului bulgar o proclamație care aprobă în toate măsurile luate de regența sub direcțiunea d-lui Stambuloff, confirmă cabinetul format de această regența precum și alegerea colonelului Mulkuhoff ca comandant al armatei bulgarești.

Prințul mulțumește poporului și armatei pentru fidelitatea de care au dat probă tronului în zilele atât de grave, ca acele ce au trecut și de acțiunea în

favoarea independenței Bulgariei și a onoarei numelui de bulgar.

Petersburg, 20 August. — E probabil că întoarcerea prințului Alexandru nu schimbă în nimic hotărârile luate de Rusia, cu toate că executarea acestor rezoluțiuni se fie momentan amânate.

Novoje Vrenja consideră restaurarea prințului ca îndoielnică.

Vienna, 30 August. — O ciocnire între două trenuri s'a întâmplat la Noerdlingen lângă Vienna. S'a constatat 7 morți și 22 persoane grav rănite.

CONSECINTELE EMISIUNILOR

Un semn distinctiv și caracteristic al celor din urmă zece ani de administrație este și acela al înflințării și felurii societății pe acțiuni.

Nu revendicăm meritul de a fi numit noi cel d'ântâi regimul emisiunilor guvernului actual.

Dar e bine pentru ca lucrul să nu se uite să amintim din când în când aceste isprăvi ale celor ce administrează țara.

Frigurile emisiunilor, deci, au trecut ca un vânt molipsitor și pe la noi.

Dacă capitalele străine atrase de câștiguri sigure, de întreprinderi oneste ar fi fost aduse în piața noastră pe calea emisiunilor, mai ca n'am avea nimic de zis. Din potrivă, am demonstrat în altele rinduri utilitatea capitalurilor străine la noi, și am format tocmai un puternic motiv de critică în contra politicii financiare a guvernului, din faptul înflințării Bancii naționale pe niște baze greșite care a gonit aurul de la noi.

Dar pe cât de folositoare sunt emisiunile raționale și oneste, pe atât sunt de periculoase creațiunile factice, provocate de dorința de specule și chiverniseli.

Am aplaudat, bună-ora, înflințarea Societății de construcțiuni și am recunoscut utilitatea unei asociații societăți. Tot din dorința de a vedea prosperând această instituțiune am regretat modificările care pripile ce s'au introdus anul trecut în statutele acestei societăți.

Dar, ori cum ar fi, nu ne propunem a onumera între instituțiunile cu emisiuni vătătoare pe Societatea de construcțiuni.

E vorba de altele. S'a probat într'un mod necontestat că emisiunea acțiunilor Bancii Prevederea s'a operat în condițiuni foarte neregulate.

Consiliul de administrațiune al fostei societăți de economie „Prevederea” prin abuz a silit pe vându, preoți și mici negustori ca să-și plaseze economiile lor în acțiuni.

S'au întrebunțat spre a se ajunge aci, tot felul de manșure. S'au forțat unii, s'au surprins banii credința a altora, în cât azi s'au pomunit mulți nenorociți acționari, ai „Prevederei” fără voia lor.

Cum am zis, toate acestea sunt astăzi bine demonstrite.

Alara de această procedură greșită a consiliului „Bancii Prevederea” s'a mai constatat: abuzuri, deturnări de bani, falsuri, polițe de favoare, într'un cuvânt, întregul șir de fapte calificate de codul penal, dupe care autorii lor urmează a face cunoștință cu parchetul.

Intrebarea naturala este aceasta: Aci stă rolul emisiunilor? Nu se discreditează țara când s'ar lăsa nesupărați cei ce au dat naștere stării acesteia de lucruri?

Au compromis și creditul public, au ruinat și pe numeroși contribuabili, cei ce au condus afacerile Prevederei.

Ei bine, ne am l'asteptat la orice, dar nici odată n'am fi crezut că consiliul „Bancii Prevederea”, după cele dovedite, se fie înaintea acționarilor și să le ceară descărcarea.

Cu toate acestea, aci vor să ajungă. Au recurs la toate mijloacele spre a

a scăpa fără pată. Au condus poliția în sala întrunirilor, au distribuit acțiuni pe la străzi și în favorii, și au solicitat concursul puteraiilor și așa mai departe.

Datoria noastră e să împiedecăm ca d'ni de la Pravederea să scape nepe-depsii.

Cunoaștem mulți acționari, comercianți onesti și independenți, cari sânt de părerea noastră. Vaducele și preoți cari au fost surprinși în buna lor credință, cred tot astfel.

Vorba este ca ru toți să vie la adunarea generală de Vineri 22 August, ora 2 dupe amiază; nici unul să nu lipsească.

Ast fel procedând se va da un exemplu simțitor și fără precedent.

INGRIJIRI LEGITIME

Când vedem petrecându-se cu o înțepală neînchipuită evenimente ca cele din ultimele zile, când vedem un principe detronat, un popor aclamând relațiunile aceluiași principelui, diplomați Europeni înțelegând zăpăciti și în lund de azi până mâine ce comploturi noul pontese nască din sit, în creață de aceste evenimente, pe cum ce alte noul evenimente se vor mai produce în curând, noi românii, cari, prin situațiunea noastră geografică precum și prin cea politică, ne aflăm, dintre toate Statele, acela care în prima linie este expus viștelii viitoare, nu suntem oare în drept și datori a risimți cu toții o legitiimă îngrijire?

Și cum ar putea să fie alt-fel? Pe ce ne-am putea oare întemeia liniștea? Ce încredere? Ce speranțe putem oare păstra?

Guvernul actual este cel mai discreditat, cel mai putred, cel mai incapabil dintre toate câte s'au succedat până acum. — Nici odată vrajba politică n'a muncit o țară mai mult de cât e azi România. Nici odată finanțele țerei n'au stat mai rău, nici odată criza economică n'a sleit mai groaznic avuțiia unui popor, nici odată România, în timp de pace, n'a fost mai aproape de prăpastie, și iacă că în asemenea condițiuni suntem chemați a face fața evenimentelor, a da piept cu greutățile unui rebel hotărtoare, a juca într'o partidă supremă soarta țerei Românești. Generațiunile trecute și-au transmis în timp de neocol furtunoși o țară mai încercată de soartă ca ori care alta, și acum când ne credem ajunși la liman, ne vedem expuși ca generațiunea actuală se den faliment către generațiunea viitoare, și să nu i mai poată transmite nici măcar aceia ce a primit.

Și se nu înu adăsați de pesimism. Putem justifica din cuvânt în cuvânt temerile noastre.

Gravitatea situațiunei externe nu este de lăgădui. Toată lumea convine că pacea Europei nu este azi garantată de cât prin firul subred al vieții beltanului împărat Wilhelm, care dorește să închiză ochii fără a mai vedea curgând sângele.

Dar aceasta s'abă garanție ne mai existând, la ce d'ântâi ciocnire de interese, în ce ne n'asteptăm să vedem nu numai Orientul dar și Occidentul îngerați printr'unul din cele mai înecate și mai gingașe țări ale lumii, pentru care d'acum se alcătuiesc armatele.

Acest reșeb este inevitabil, recunoscut de toți oare enii politici ca atare, în ce stare ne va surprinde pe noi?

Evenimentele din urmă trebuie să ne pue pe gânduri, și să ne serve

de avertisment; căci alt-fel putem fi surprinși, și cu desăvârșire perduți.

Avem înăuntru atâtea rani deschise, pe care trebuie, cât mai în grabă, să căutăm a le vindeca! Guvernul colectivității care a deschis aceste rani, nu numai că nu va putea să le vindece, dar le va învenina și mai mult, și ne expune până la una alta să perim chiar dintr'însele.

Numai un guvern cinstit, hotărât la economie, ordine și dreptate, poate încă aduce leac relector de care suferim. Țara cere de ani în-tregi schimbarea acestui guvern. Tronul singur se opune. Oare nu simte Regele Carol că asumă asupra sa răspunderea capitală? Oare nu se teme d'ă lăsa țara cărmuită de o *curmă putredă*? Nu îl doare puțin inima d'această țară, în care de douăzeci de ani și a îndestulat pofta de glorie și de avere mai mult de cât a putut chiar visa?

Dar, dacă în inima Capului Statului, iubirea de țară nu e destul de puternică pentru a-l inspira îngrijire și salutare hotărâri, lucrul se mai poate explica. Regele Carol nu s'a născut în țara Românească, nu a deschis ochii aci, nu este fiul său de cât prin adopțiune.

Aceia însă cari sunt adevărații filii acestei țări, unească-se azi mai mult ca ori-când, și pue el capăt răului, prin toate mijloacele putincioase, nu numai prin cele până azi întrebuințate; căci în asemenea cazuri, nu trebuie să comptăm de cât pe noi înșine ne luând povăț de cât de la patriotismul nostru.

De cât se avem a suferi noi *faptele îndeplinite*, mai bine să le creăm dupe placul nostru; căci trăim într-o vreme când faptele îndeplinite se impun!

C.

BULETIN EXTERIOR

NOUA SITUATIE ÎN BULGARIA

Mare e puterea faptului îndeplinit! Abia o săptămână a trecut de când toată presa europeană era unanimă pentru a considera pe principele Alexandru ca detronat și a exprima opiniunea că puterile nu trebuie să intervină spre a-l restabili pe tron. Mai mult încă, detronarea lui era privită ca un fapt ce oferea unele garanții mai mari pentru mântuirea păcii, fiindcă depărtarea principelui mulțimea pe Rusia și o împiedecă d'ă interveni în Bulgaria. Într'un cuvânt, Bulgaria era abandonată înrăurirei rusești și deja se discuta cesțiunea d'ă se ști care va fi urmașul principelui Alexandru pe tronul Bulgariei.

Dar nu trecură câte-va zile și lucrurile începură a se schimba. O contra-revoluțiune izbucni în Bulgaria. Se formă un guvern în Tirnova și chiar în Sofia, partizanii principelui reluară

direcțiunea afacerilor. Principele isgonit sosi la Lemberg dupe o călătorie dureroasă pe Dunăre și pe teritoriul rusesc. Acolo el află ce se petreceau în Bulgaria și primi de la amicii lui din Europa sfatul d'ă se retrage în Bulgaria. Așa și făcu. Astăzi el este din nou stăpânitor al Bulgariei și acei cari odinioară îl insultau și se bucurau de plecarea sa, îl aclamă ca pe suveranul cel mai popular. Asemenea variațiuni subite în simțimintele maselor s'au văzut pretutindeni în timp anormali ca acei prin cari trece Bulgaria în acest moment. Nu e dar de mirat că principele a fost primit cu entuziasm la întoarcere, precum nu ne vom mira că, dupe un timp oare-care să vedem același entuziasm manifestându-se pentru armata rusă sau delegatul împăratului Alexandru.

Dar ceea ce poate părea straniu este schimbarea produsă în atitudinea puterilor și a presei europene prin faptul îndeplinit al reînținerii principelui Alexandru și al primirii ce l'a făcut poporul bulgar.

Precum nimeni nu voia să provoace un reșel pentru a susține pe principele Alexandru pe care mai toți îl părăsiseră, tot astfel acum nimeni nu voeste a trage spada pentru a-l împiedeca să și reoape tronul.

Toată lumea voeste pacea. Puterile se tem una de alta. Combinările și constelațiunile politice se schimbă din lună în lună și nenorocitele țări ale peninsulei balcanice servă de câmp de luptă pe cari înrăurirei celor mari să ciocnesc în mod continuu. Astăzi izbutește Rusia și e oprită d'ă se folosi de izbândă ei prin intervenținea Angliei, susținută de politica austro-germană, mâine izbutește Anglia, dar nu trece mult și Rusia nimicește opera înșghebată de politica engleză.

Ast-fel s'a petrecut și cu ultimele evenimente din Bulgaria.

Anglia încenează revoluțiunea de la Filipopoli, Rusia o împiedecă d'ă se folosi de izbândă ei; nici nu trecu un an și principele Alexandru e răsturnat și transportat în Rusia. În fine astăzi vedem pe tânărul suveran bulgar pe calea d'ă reintra în capitala sa și depeșele din străinătate ne comunică că s'a retrors în Bulgaria dupe stăruința principelui de Galles.

Este dar un adevărat duel politic între înrăurirea engleză și cea rusească, duel de care principele de Bismark se folosește, aruncând în cumpănă puternica greutate a politicii germane.

Dar, ca toți bărbații politici cei însemnați, principele de Bismark conțiază cu faptele împlinite și nu razimă politica de cât pe ele. Ast-fel am văzut cum abandonase pe principele Alexandru dupe izbucirea loviturii de la Sofia și astăzi îl vedem că caută a împăca pe Rusia cu reînțineria principelui de Battemberg în Bulgaria.

Va fi dar o pauză în mersul evenimentelor în peninsula balcanică, până când adversarii să vor reculege iarăși pentru a reînțea lupta. Pozițiunea principelui Alexandru va fi dificilă; el se va găsi în fața unor nemulțumiri și unor uri mai violente de cât în trecut

și va trebui mult noroc și o mare energie pentru a învinge greutățile de tot felul pe cari le va întâmpina în calea sa.

V.

CRONICA VISUL REGELUI

Prânzise bine, asistase la spectacol, și acum fericitul rege, scufundat în patul moale, cu ochii închiși, în așteptarea somnului, își lasa moleculele gândirii să lenească în dărăt, către acele vremuri de strimțorare, în cari se înucea mult și se căpăta florinți pușini și care acum, pare c'ar face parte dintr'o altă existență, atât sunt de depărtate... Ce vânt norocos, cugeta el, m'a aruncat în această blagoslovită țară, și ce mari și de necrezut sunt minunile ursitei, când vrea ia să te procopească, așa pe negândite! Cu aceste reflecții, milostivul nostru rege adormi.

De multe ori lucrurile, la cari te-ai gândit de cu seară, îți revin în vis sub o formă mai clară și îți se desfășura într'un fel de peripeții de basme, ca și cum toate s'ar petrece sub farmecul unui descântec. Sunt visuri, în care îți se pare c'ai trăit un veac de om, și cari te poartă în câte-va minute prin atâtea locuri și evenimente, în cât, când te deștepti din ele, simți în tine o oboseală fizică și o amețală, ca și cum... dar să lăsam aceasta, și să venim mai degrabă la visul regelui:

Se făcea într'a sală de cazarmă. Trist cu coatele pe masa, își stringea în palme capul greu de oboseală și de gânduri amărâte. Cum sta așa, o mână îl atinse pe umăr, își întoarse capul și văzu un chip frumos, cu ochii ca doi luciferi și c'un zmbet infernal de atrăgător.

— Vino cu mine...
— Unde? bălăi el înlemnit.
— Ce-ți pasă? Vino cu mine. Eu sunt norocul tău.

Și glasul acesta îl farmecă auzul, ca un cântec dulce și ademenitor. Își luă chipul și eși. Afară era o lună frumoasă și o tăcere sfântă, care îl înflora. Străbătu orașul, — vă și dealuri se precipitau în daratul lor. Era un mers iulgerător de iute în liniștea nopții. Se simțea ușor ca o umbră. — Curios lucru, își zicea el în gând, n'am aripă, nu sbor și cu toate astea merg așa de repede, fără să ating pământul cu picioarele...

D'asupra luna se ștergea încetul cu încetul. Stelele prinseră a se stinge. Ei mergeau meru. În fața lor, de dupe creasta unui munte, încetșor resărea soarele și brazil se îmbrăcău într'o pară roșietică. Norocul întinse mâna înainte...

— De acolo se pornesc bogatele câmpii hărăzite ție.
Și într'o clipă fură în creștetul muntelui.

Acolo se opriră puțin. Câmpiele pline de bucate curgeau de vale, lucind în bătaia soarelui ca niște valuri de aur topit. Din deal în deal se ridicau străjile uriașe, nemăsurății codrii, adăpostul fiarelor și cuibul haiducilor.

— De aceea și până în malul celui

mai lăle ape, cât cuprinzi cu ochii, și cât nu poți coprinde cu ochii, toată țara aceasta frumoasă, cu hătare deopărtate în lung și 'n curmeziș, cu bogății fără măsură și cu viteji fără frică de moarte, toată este a ta, și domn te vei chema peste aceste ținuturi.

Tânărul *Donn* se înfioră de atâtea fericire. El vra să zică ceva, dar norocul îl înțelese gândul și patima, și 'l făcu semn să 'l urmeze. Într'o clipă se pomeni în fața unui palat enorm. Străbătura o sală lungă, tăiată în marmura și se opriră în fața unei uși mari de fier, deasupra căreia era scris: *Geld, Geld, Geld*.

Ușa se deschise scărțind a greu pe țâțâni, și când văzu el în mijlocul odaii largi mormanul colosal al banilor de aur, se asvârli c'o lăcomie sêlbatică asupra 'l și culcat pe piept, își îngropă fața și brațele pân'tn subțiori în acele bucați de metal așa de strălucitoare, așa de lunecoase și așa pline de răcoare și de farmec. Așa, scaldându-se, remase multă vreme ș'un flor de o rară voluptate părea că 'l strabate cald prin tot trupul și 'l adoarme.

De-asupra se auzia huruitul de roți, ca într'o moară, și pe igheaburi largi meru curgea de sus banii de aur. Norocul îl duse și 'l arată minunata alcătuire și rânduială a lucrurilor. Era o adevărată moară. Norocul îi spuse că într'o zi i se vor mai adăogi încă douăspre-zece roți mari la moară și 'l desluși cum are să toarne 'n coș, păduri, oștire, popor, și toate acestea, măcinate, au să se prefacă 'n aur.

El zise: *gut... sehr gut!* și iarăși se asvârli pe grămada de bani. Era așa de fericit!

Dar de odată moara se opri. Norocul se făcuse nevăzut. Un tumult de glasuri înrăutate venia de-afară, din ce în ce mai violent. Palatul se clătina din temelie. Giamurile dărdăiau ca de cutremur și mormanul, risipindu-se, ca ceva viu, luneca de sub el, până ce 'l lăsă cu peptul și cu brațele pe scânduri.....

De o data sbucni o bubuitură groznică, și părțile par'că se porniră să cadă peste el...

Sguduit de spaimă se deșteptă. Stete amețit câte-va minute. Apoi se sculă și începu să se plimbe prin odaie. Nu se făcuse încă ziua. Afară ploua cu găleata. Din când în când un fulger se svârcolea în întuneric și câte-un tunet huruia prelung și violent..... Afurisit vis, rostii el pe gânduri, și 'și șterse fruntea ferbinte și asudată.

A doua zi popa Parlati primea o bancuță ștearsă din partea regelui cu în-sărcinarea de a se ruga mai cu foc și mai cu evlavie, pentru liniștea și siguranța Majestații Sale.

Mirmidon.

INFORMATIUNI

Aflăm că mai mulți revoluționari bulgari refugiați pe teritoriul României au fost invitați a 'și alege un domiciliu în lăuntru țării, și au fost opriti d'ă locui în Bucureștii și în orașele după marginea Dunării.

✱

Să zice că eri sear a sosit o depeșă prin care guvernul bulgar întreabă pe guvernul nostru dacă poate espulsa pe d. Emil Galli la Giurgevo. I s'ar fi răspuns că d-l Galli este expulsat și după teritoriul românesc și că, prin urmare, nu se poate permite intrarea sa în țară.

✱

Unul din refugiații bulgari, d-l Minkof, a fost chemat la poliție unde i s'a arătat că există contra lui sentința de condamnățiune pentru o delapidare comisă de d'nsul sunt acum câți-va ani când era perceptor la Bolgrad. — În urmă aflăm că d. Minkof a fost chiar arestat, dar va fi pus în libertate, fiind că sentința este prescrisă.

✱

Populațiunea din Tirnova a eșit înaintea printului Alexandru la o distanță de 5 kilometre de oraș la un satanume Kidjov, unde cu preoții în cap îmbrăcați îmbrăcați în odăjdii, și cu Primarul, au prezentat pâine și sare printului urându 'l bun venit în Bulgaria.

De aci a intrat în Tirnova în buibuitul tunurilor și sunetul clopotelor bisericilor.

La Tirnova, episcopul a celebrat un-te-de-m la care a asistat printul cu toată suita sa, după care printul s'a retras la Conak unde s'au prezentat autoritățile civile și militare.

După aceasta muzicile au cutreerat străzile a companiind mulțimea care striga *Trăiască printul! Trăiască Bulgaria!*

✱

Cercul șgomotul că militarii părtași la complotul contra printului Alexandru au fost executați.

✱

D. Radu Mihai, ministru lucrărilor publice a plecat azi din capitală.

✱

D. I. C. Brătianu, președintele consiliului a părăsit azi dimineață Capitala.

✱

Aflăm, și dăm știrea sub toată rezerva, că consulatul rusesc a refuzat d'ă libera pașapoarte refugiaților din Bulgaria.

✱

D. I. C. Brătianu, a făcut erii o vizită Printului Ludovig de Battemberg, fratele printului Alexandru.

✱

D. general Angheliescu, Ministru de Război, a vizitat azi dimineață Cazarma de geniu, Pirotechnia și Arsenalul, unde a făcut o inspecție minuțioasă.

✱

Printul Ludovig de Battemberg a plecat azi la Sinaia.

✱

Studentii și ofițerii bulgari cari actualmente se găsesc în străinătate sunt rechemati în țară.

✱

«Națiunea» e informată că d-nu Stambuloff a rupt relațiunile cu d. Bogdanoff, consulul rus din Sofia Publicam această știre sub toată rezerva.

FOIȚA ZARULUI «EPOCA»

(32)

MIZERIILE

LONDREI

(Urmare)

XXII.

De la Londra la Bristol.

— Am spus-o lordului Seymour, la Bristol, la amicul meu Hunt, cu care trebuie să se întoarcă în Londra înainte de 15 zile.

Nu se mai putea în doi, aflase urmele acelu pe care 'l căuta de doi ani.

— Îți mulțumesc, milord, zise ea lordului Burdett, nu știu ce bine mi ai făcut.

Sir Francis se uita mirat la tânăra femeie care se depărtase, dupe ce-l strănsese mâna cum se obișnuiește în Anglia.

— Blestematul de Mac Allan, gândi el, are toate noroacele.

Dupe un moment uitase de asta.

Dar Lenny profită de cea întâiu ocaziune spre a se retrage; două ore în urmă era pe drumul ce ducea la Bristol.

— Il voiți vedea, își zicea ea, lacrimile și amorul meu îl vor înduioșa.

Și nerăbdătoare, se uita cum calea plină de praf fugea în urma ei sub piciorul căilor îndemnați într'una de surușii plătiți cu generositate.

— Mă va ierta, relua Lenny vorbind iar cu sine însuși: nu doară că ar putea să reia execuțiunea planurilor lui de altă dată, nu doară că va face diu mine femeia lui, mama respectată a fiului său..... Dar mă va lăsa să trăiesc ascunsă lângă dânsul, să fiu sluga, roaba lui, să 'l ved, să 'l iubesc fără a i-o spune macar, dacă voeste așa.

Căil mergeau într'una în galop și distanța ce desparte Londra de Bristol scădea cu repeziune:

— Să trăiesc lângă el! urma tânăra femeie, ar fi împlinirea visului meu cel mai scump, și poate nu merit așa mare fericire; dar nu, nu va putea el să-și reguleze traiul ast-fel în cât se mă poată primi câte-o dată, să-mi dea voie să 'l ved din timp în timp. Dacă ar vrea să -mi lase copilul... Bărbații au adese-ori nevoie de a fi liberi de orice grije.... El mai ales.... Să ocupă de politică, precum am auzit: Copilul trebuie să fie pentru el o sarcină de care va primi să fie scutit.

După ce se mai gândea, pe când trăsura se apropia de Bristol, Lenny recăzu din înălțimea visurilor sale pe terenul realității:

— Cum l'am trădat! își zicea ea suspinând. N'a uitat, n'are să mă ierte. Umbra lui Sir Patrice stă între noi a-

menințătoare, acuzându-mă. Dar cu toate astea e fiul meu! Nu poate, dacă are simțire de om, să nu dea voie unei mame ca să sărute pe copilul său.

Trăsura intra în acest moment în una din suburbiile orașului. Lenny, ajunsă la țelul pe care 'l urmărea de doi ani, simțea crescând nehotărârea sa. Îi părea rău ore-cum ca descoperise pe Mac Allan, că era așa de aproape de dânsul.

Amintirea greșelei sale, a trădării de care lealul tânăr era în drept s'o acuze, nu-i eșea un moment din minte. Înțelegea că Mac Allan nu putea să ierte, că nu putuse să uite. Ascunsă în fundul trăsorei, plângea fericirea sa perdută, pe care Mac Allan putea să 'l-o redea cu un cuvânt, simțind că el nu 'l va pronunța nici o dată.

Trăsura se opri în curtea unui otel. Lenny se scoboră, ceru un apartament și întrebă de locuința faimosului negustor de vax.

Toată lumea la Bristol cunoștea pe Hunt, cu atât mai mult ca nu era vorba de cât de plecarea sa apropiată la Londra.

— Atunci, întrebă Lenny pentru care lucrurile cele mai simple, îndată ce priveau pe Mac Allan, luați proporțiuni exagerate, atunci voiu găsi ușor pe cine-va ca să ducă o scrisoare la dânsul.

— De sigur, milady, răspunse servitoarea, m'oi duce chiar eu.

— Vezi că.... zise tânăra femeie, nu vreau s'o citească anume el.

— Nu face nimic, dacă vrei s'o dai în mâna cuiva din casa d-lui Hunt, m'oi pricepe cum să fac.

Ș'apoi îndatoritoarea persoană aduse, par-că iar fi venit deodată o idee luminoasă:

— Poate ai scris lui miss Mary?

Fără aș da seamă de impresiunea trecătoare, dureroasă chiar ce avuse, Lenny se simți atinsă la inimă.

— Miss Mary, zise ea, cine e?

— Miss Mary, răspunse servitoarea minunată de a vedea că cine-va nu cunoaște acest nume chiar acum; e perla Bristolului, prin frumusețea ei fara seamă și prin bunătatea ei îngerească; e o ființă bine-cuvântată de cer, slavita de săraci, respectată de toți, și blândă, bună, și....

— Nu, întrerupse Lenny cu o întăritare instinctivă, n'am scris lui miss Mary; ci unui Irlandez care mi s'a spus că stă la d-nu Hunt.

— Lui Sir Edward Mac Allan atunci? zise servitoarea surzând. Să vezi d-ta, milady, tot una e.

— Cum tot una?

Servitoarea flecară, care nu era proastă, se uită la Lenny cu băgare de seamă. Văzând obrazul său palid, privirea sa îngrijită, înțelese că făcuse o nerozie.

— Da, e tot una, relua ea, căci mi-e tot așa de lesne de a da o scrisoare lui Sir Edward ca și cum mi-ar fi fost ca s'o dau lui miss Mary.

Astă explicațiune foarte incusită nu

înșelă pe Lenny, căci venise prea târziu.

— Bine zise ea interlocutoarei sale, te voiți chema când voiu avea nevoie de d-ta.

Remânând singură, pasagera recăzu în nehotărârea și în nedomirirea sa. Gicise că nenorocirea, pedeapsa ei era mai depline de cât visase ea.

— Miss Mary! își zicea ea, în pornirea naturii sale aprinse; ce caută această fată în viața mea și a lui Mac Allan! Oare Mac Allan nu s'a mulțumit cu drama care a pus capăt iubirei noastre?

Și posomorâtă, visătoare, se afundă în gândurile sale, urmându-le cu un ochiu plin de mânie și de pasiune violentă.

Cu toate acestea trebuia să ia o hotărâre; nu se putea să fi regăsit pe Mac Allan fără a decide dacă se cuvine sau ba să se ceară o întrevedere de la dânsul și ce 'l va zice dacă el va consimți s'o primească.

Lenny se puse să scrie cu iuteală. Cea dântăiu scrisoare, scrisă dintr'nn condei, fără a se opri, fu recitată, apoi ruptă și bucățelele ei disparură în foc.

— Nu așa, gândi ea, îi vorbesc de amorul meu pe când poartă o altă..... Apoi, am dreptul a vorbi de amorul meu? Mă va crede el înainte de a mă vedea, înainte ca cuvintele mele să provoace în el una din acele emoțiuni cari te fac să ierți și să uiți?

(Va urma)

PUBLICITATEA
ZIARULUI „EPOCA”

Tirajul 6.000 de foi

ANUNCIURI SI RECLAME

Anunțuri pe pagina IV, linia 30 bani
Anunțuri și reclame pe pagina III linia 2 lei.

CORESPONDENȚA PARTICOLARĂ
INMORMENTAREA MITROPOLITULUI
LA
MONASTIREA NEAMȚU

30 August 1886.

Eri Dum'nesc, la orele 1 p. m. a avut loc la Mănăstirea Neamțului înmormântarea Mitropolitului Primal.

Trenul expres care a pornit din București la orele 3, 35 p. m. Sâmbătă seara, a ajuns la Pașcani la orele 2 1/2 ziua.

Pe tot parcursul drumului de la București la Pașcani, la toate gările principale, protopopii cu autoritățile locale în frunte și multă lume, veneau la trecerea cortegiului și proclămau făcea la vagonul mortuar panagia.

Ast-fel s'a procedat prin toate eparhiile, afară însă de cea de Roman, unde parte din ceremonialul acesta a fost modificat.

La gara Pașcani, protopopul Sucevei, cu înaltul cler și muzică, dupe ce l'a-ă cîntat panagia și cântat imnul de primire, în fața unei aglomerații de peste 5000 oameni, cu muzica în frunte al plecat spre mănăstirea Neamțului.

Pe tot parcursul, țărani, femei și copii, așteptau d'a lungul drumului, în haine de doliu, înghenușându la trecerea cortegiului.

La mănăstire au ajuns la orele 1 p. m. și Mitropolitul Moldovei cu episcopii din eparhiile întregi Valahiei, au oficial serviciul religios în fața ministrului D. Sturza, care însoțise rămășițele I. P. S. S. din București până acolo, împreună cu membrii familiei.

Se strânsese lumea din toate părțile de prin prejur.

Afară de persoanele venite cu trenul din București și din principalele orașe ale Moldovei, se mai grămădisi lumea de prin satele vecine, de la Balta-Tești etc. Ast-fel că pot fără exagerație să spu că erau fața peste 10.000 oameni la această solemnitate.

I. P. S. S. Mitropolitul Calinic s'a înmormântat chiar în Biserica Mănăstirii Neamțu.

Onorurile Militare au fost prezentate pe tot parcursul.

De la Pașcani la Mănăstirea Neamțului, un escadron de călărași cu săbiile scoase mergeau în fruntea cortegiului.

La Mănăstirea Neamțului era un regiment de dorobanți fața.

Dintre toate coroanele, numai cea a M. S. Regelui, s'a depus pe mormânt. Celelalte s'au împărțit monastirilor de prin prejur.

Azi la 8 ore dimineața s'a slujit de către I. P. S. S. Mitropolitul Moldovei înconjurat de întregul cler, serviciul religios. Și apoi toată lumea s'a răspândit. D. D. Sturza și membrii familiei Miculescu s'au reîntors la București.

N. V.

TESTAMENTUL
MITROPOLITULUI CALINIC

Am avut fericirea de a vedea uuirea celor două Principate, a căror organizație politică (inea separat cea-ce providența dumnezească făcuse spre a fi unit și nedespărțit, și tot d'o-dată a chema blagoslovire cerească asupra acestel țeri, în ziua în care și-a-căpătât independența și, ocupând locul ce i se cuvenea în consorțiul națiunilor, a încoronat cu stema regală pe gloriosul său Domn.

Aceste fapte semnaleză momentul cel mai de căpetenie în istoria țerei mele, și de la săvârșirea lor începe într-adevăr o eră nouă pentru țara românească.

Într'un moment așa de critic, precum a fost momentul detronării unui domnitor pământean, și în momentul nedomiriței și încurcături în care se afla națiunea românească, când Principele de Flandra a refuzat tronul la care volul națiunii l' chemase, alegerea prințului Carol de Hohenzollern a fost o ade-vărată inspirație dumnezească o probă

pipăită de o rotire acordată de sănta și cerească Pronia, în necunoscutele ei judecări, acestel țeri atât de încercate.

Carol de Hohenzollern, acel ténér și cunoscut și lipsit de experiență, fără de trei și cu singurul merit de a aparține uneia din cele mai însemnate familii domni oare în Europa, s'a aruncat în brațele națiunii române cu toată încrederea unei fiște însuflețite de idei frumoase și plină de iluziuni și de credință în ajutorul aceluia care cercetează inimile. În Tine am nădăjduit, Doamne; și nu mă rusinez în veac, a fost credința prorocului-rege David; atare a fost și credința lui Carol de Hohenzollern și n'a fost înșelăt. Cel ce smerese pe cel înalt și înalt pe cel smerit, a făcut din el instrumentul providențial pentru împlinirea destinelor României. Încrederea ce Carol l a pus în națiunea ce l'a ales a fost cu mult mai mare de cât aceea ce națiunea a avut în alesul ei, și evenimentele ad justificat nădejdele și și aspirațiunile lui. Astăzi, România este independentă formează cel mai mare regal în Orientul creștin, este socotită cu drept cuvânt în toate combinațiunile politice și nu poate fi sacrificată pentru capriciul și pentru ambițiunea altora în vârtejul complicațiunilor ce amenință și cu zi Europa orientală, mulțumită bravurii, fuzurilor și aspirațiunilor frumoase ale poporului său, pe care Regele său le-a cunoscut și le-a apreciat mai bine de cât toți, și ca om înțelept, s'a folosit de întâmplări și de ocaziuni spre a le pune în încercare.

De la cele lumesti trecutn la cele duhovnicești, mi este dat a afirma cu conștiința împăcată că în Majestatea Sa am găsit tot d'a una o pietate creștinească demnă de imitat, și un sprijin fără pragel pentru cea-ce privește interesele de aproape ale bisericilor ortodoxe române. Pietatea creștinească a Regelui Carol este cunoscută de toată națiunea și ar trebui luată de exemplu; interesul oel poartă pentru prosperitatea și înaintarea Bisericii ortodoxe Române am avut ocaziunea de a l constata mai vteros în două cazuri fericite: recunoașterea autocefaliei Bisericii ortodoxe Române de către cel în drept și înființarea Facultății de Teologie. În amândouă aceste cazuri, Majestatea Sa mi-a arătat o rlvnă și un interes pentru care nu găsesc cuvinte îndestulătoare spre a invoca asupra ei toate harurile și toate bine-cuvântările bunului și milostivului Dumnezeu.

Recunoașterea autocefaliei Bisericii ortodoxe Române și înființarea Facultății de Teologie din București constituiesc două pagini ale istoriei națiunii mele, pentru care Smerenia mea nădăjdueste că va găsi dreptatea înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.

Autocefalia Bisericii ortodoxe Române exista în fapt, însă l'ipsea recunoașterea formală din partea celor în drept. De la recunoașterea formală atârna pe de o parte, regularea canonică a pozițiunii ei față cu Biserica Mântuitorului nostru în genere și în special față cu celelalte biserici ortodoxe răsăritene; iar pe de altă parte, acea libertate pe care o reclama într'un mod imperios atât dezvoltarea istorică a însă-și Bisericii naționale, după spiritul Bisericii ortodoxe răsăritene, cât și pozițiunea și însemnătatea politică pe care România le căpătase.

Înființarea Facultății de Teologie era o necesitate nu numai pentru biserică, ci și pentru Stat. Zică-se de spiritele sceptice și de adoratorii materiei brute orice s'arzice; omenirea în genere și un Stat ori care în particular, numai atunci prosperează când instituțiunile politice găsesc un sprijin solid și moral în sentimentul religios, în cultura spiritului religios.

Știut este și recunoscut că instituțiunile politice au de țintă îmbunătățirea stărei sociale de la care isvorăște fericirea atât a Statului cât și a cetățenilor; însă cruda experiență învață că societatea cu atât mai mult se depărtează de ținta dorită, cu cât înlăturarea legii Dumnezești în stăul ei este mai mică.

Ma mulți bărbați înțelepți au depus muncă îndelungată și s'au trudit pentru a pune legi bine-făcătoare, umanitare, potrivite cu necesitățile patrioților lor, legi cari au de țintă să aperse drepturile cetățenilor și să asigure existența și propășirea Statului. Dar, sau pentru că omul cu greu se supune ordinilor semenilor săi, a cărora superioritate nu vrea să o recunoască din cauza amorului propriu, sau pentru că numărul legilor civile sporște cu zi ce trece și majoritatea cetățenilor se află într'o completă neștiință a legilor în vigoare, în cât numai când li se aplică pedepse de la judecături așa că au călcat legile pe cari trebuia să le cunoască înainte de a trece peste ele, sau în fine pentru că legile politice pedepesc aspru toate crimele, toate înșelăciunile și toate faptele reprobabile, câte sunt susceptibile de constatări, de mărturie sau de dovezi, — pentru toate aceste cuvinte, puterea legilor sus-zise ori nu este stabilă, ori este nejustă, ori încetează acolo unde cetățeanul strical și viclean stăie să găsească mijloace de a o paralisa, gândind momentul oportun spre a face răd. Falsel mărturit și jurăminte, de cari eemple numeroase ved în toate zilele înaintea tribunalelor, înșelăciunea cu care legile se fac, se prefac, și se desfac, dovedes: cât de slabă este stăvila pusă de legile civile răului, și cât de departe sunt de ținta lor cel cari numai

prin legile civile caută să facă din om o ființă demnă de menirea lui.

Este o absurditate să cerem paza legilor de la niște ființe cari au îmbătrânit, ca să zic așa, fără să fi auzit vr'o dată nimic despre legi. Legile cari caută să oprească vițiul prin frică și prin asprimea pedepsei s'au rălăci în alegerea mijloacelor; pot să form-ze niște oameni fățarnici și viclean, dar nici o dată cetățeni buni și morali, fiind că nici o dată n'a umblat după formarea moralului prin învătătură directă a moralei. Numai legea Dumnezească și tulind puterea cea mare în adâncimea deplină și în toate tainele inimii omului și face din inima noastră o fantăna de tot ce se face bun și potrivit cu voința lui Dumnezeu, și de tot ce contribuie pentru susținerea și fericirea societăților. Legea Dumnezească, în vederea mântuirii omului și a fericirii vremelnice și viitoare, însinuiază în sufletul omului acel sentiment înalt de iubire și de frică lui Dumnezeu, care din conștiință face conducătorul cel mai drept și înțelept în toate acțiunile și aspirațiunile noastre. Această lege ne oferă mijloace sigure și adeverate de bună creștere, prin cari oamenii se fac virtuși și cinstiți; nu legi scrise, nu literă moartă, ci legi vii aplicate în toate zilele și ocaziunile; nu pedepși dupe călcare, ci povețe bune și învătarea legii înaintea de călcarea ei; nu stigmatizarea viciului dupe ce ar deveni cu înaintarea vârstei, o a doua natură, ci și vârsta copilărească, când inima este mai ténără și manabilă, formarea ei prin morală, spre a se feri și lepăda de răd. «Făcătorii de legi», zice Sf. Ioan Gură-de-Aur, ne învață atunci când deja suntem corupți, tocmai ca doctorul care unu muncitor slab nu l'ar spune nimic, nu l'ar învătă mijloacele de a scăpa de slăbiciune, dar când l'ar vedea prăpădit de boală și că nu mai este de vindecat, atunci numai l'prescrie doctorii nenumerate.

(Va urma)

INAINȚARI ÎN ARMATA

Au fost înaintați la gradul de sublocotenent în armată, pe ziua de 16 August 1886, următorii elevi din anul al II-lea din școala de sub-oficieri:

- Botez Dimitrie în regimentul 13 dorobanți.
- Teodorescu I Alexandru în regim. 12 dorobanți.
- Oproiu Ioan în regim. 18 dorobanți.
- Marmara Constantin în regim. 8 dorobanți.
- Dimitriu II Alexandru în regim. 14 dorobanți.
- Elefterescu Spiridon în regim. 2 dorobanți.
- Enescu Constantin în regim. 20 dorobanți.
- Zisu Aristidi în regim. 20 dorobanți.
- Popescu III Mihail în regim. 20 dorobanți.
- Constantinescu I Nicolae în regim. 31 dorobanți.
- Părescu I Vasile în regim. 30 dorobanți.
- Minculescu Gheorghe în regim. 3 dorobanți.
- Ioanovici Dosache în regim. 12 dorobanți, rămânând atașat la regim. 5 călărași.
- Botescu Mihail în regim. 5 linie.
- Calmuschi Alexandru în regim. 28 dorobanți.
- Nedeianu Marin în regim. 31 dorobanți.
- Ciuchi Constantin în regim. 32 dorobanți.
- Roman Ștefan în regim. 17 dorobanți.
- Rujinski Nicolae în regim. 26 dorobanți.
- Corobi Dimitrie în regim. 23 dorobanți.
- Duca Constantin în regim. 23 dorobanți, rămânând atașat la regim. 3 călărași.
- Chirica Emanuil în regim. 12 dorobanți.
- Vera Christache în regim. 4 dorobanți.
- Palada Constantin în regim. 31 dorobanți, rămânând atașat la regim. 9 călărași.
- Arghirescu Nicolae în regim. 33 dorobanți.
- Smeu Alexandru în regim. 22 dorobanți.
- Piperescu II Nicolae în regim. 26 dorobanți.
- Neicu Petre în regim. 4 dorobanți.
- Stoenescu Adolf în regim. 4 dorobanți.
- Steriadi Aristomene în regim. 20 dorobanți, rămânând atașat la regim. 4 de călărași.
- Ionescu I Alexandru în regim. 26 dorobanți.
- Popileanu I Constantin în regim. 31 dorobanți.
- Soare Gheorghe în regim. 20 dorobanți.
- Părăianu Emanoil în regim. 18 dorobanți.
- Constantinescu II Alexandru în regim. 9 dorobanți.
- Cialic I Petre în regim. 19 dorobanți.
- Misibanescu Ioan în regim. 29 dorobanți.
- Enăchescu Toma în regim. 12 dorobanți.
- Dumitrescu II Apostol în regim. 23 dorobanți.
- Dumitrescu I Grigore în regim. 8 dorobanți.
- Fotino Petre în regim. 28 dorobanți.
- Floroiu Atanasie în regim. 9 dorobanți.
- Chiriescu Ioan în regim. 4 dorobanți.
- Grosu Constantin în regim. 14 dorobanți.
- Tenovici Constantin în regim. 9 dorobanți.

- Belian Stefan în regim. 20 dorobanți.
- Pagadopolu Victor în regim. 30 dorobanți, rămânând atașat la regimentul 5 călărași.
- Oboeanu Mihail în regim. 19 dorobanți.
- Apostol Ernest în regim. 11 dorobanți.
- Mihăescu Tănase în regim. 19 dorobanți.
- Dimidiu Alexandru în regim. 9 dorobanți.
- Lăpușneanu Pandele în regim. 9 dorobanți.
- Busnea Andrei în regim. 25 dorobanți.
- Dimitriu I Paul în regim. 12 dorobanți.
- Iosefescu Ioan în regim. 28 dorobanți.
- Gheorghiu Dimitrie în regim. 25 dorobanți.
- Mera Ioan în regim. 15 dorobanți.
- Cernescu Gheorghe în regim. 9 dorobanți.
- Brăescu Alexandru în regimentul 25 dorobanți.
- Coroiu Eduard în batalionul dorobanți Dobrogea, rămânând atașat la regimentul 3 roșiori.
- Gherascu Antin în regim. 15 dorobanți.
- Andronescu Alexandru în batalionul 3 vânători.
- Varnav Dimitrie în batalionul dorobanți Dobrogea, rămânând atașat la regimentul 3 roșiori.
- Popescu II Gheorghe în regim. 20 dorobanți.
- Radian Dimitrie în bat. dorobanți Dobrogea.
- Cialic II Paul în batalionul dorobanți Dobrogea.
- Niciu Constantin în regimentul 18 dorobanți.
- Tătaru Gheorghe în regim. 27 dorobanți.
- Popescu I Stefan în regim. 31 dorobanți.
- Vlădescu Alexandru în regim. 2 dorobanți.
- Petrojanu Constantin în regim. 30 dorobanți.
- Dimitriadi Victor în regim. 11 dorobanți.
- Hagi Preda Ioan în regim. 31 dorobanți.
- Lascu Alexandru în regimentul 9 dorobanți.
- Banculescu Gheorghe în regimentul 24 dorobanți.

STIRI MARUNTE

Vocea Covurliului anunță că în ziua de 15 curent, s'a pus piatra fundamentală a edificiului palatului administrativ. Piatra a fost pusă de către d. General Leca, președintele Camerei. Erau de față peste 200 țărani delegați din județ. La ora 11 s'a dat un banchet la care au luat parte peste 200 persoane.

Sâmbătă la 16 curent, a murit la Galați în spitalul militar, Capitanul Constantin Costachescu, comisar regesc, la consiliul de rebel al corpului III de armată. Duminecă a fost înmormântat.

Duminecă a plecat din Botoșani un transport de 16 evrei pentru America.

Un incendiu a izbucnit aseară în strada Primă-verel la d. Brăescu. Vecinii l'au stins fără să aștepte ca pompierii să intervie.

D. Luca Ionescu, prefectul de Vaslui, care se afla în București, s'a reîntors aseară în județul său.

D. General Pilat, comandantul diviziunii din Botoșani, a plecat aseară la postul său.

Măine Mercuri 20 August beneficiul d-nel Ciucureanu la grădina Rașca. Se va juca piesele *In-ti-fatale-rog și Uita Lunii*, două foarte vesele comedii.

ULTIME INFORMAȚII

Primim din R-Vâlcea, următoarea telegramă:

19 August, ora 3 1/3.
Autoritățile refuză a libera certificate pentru contestațiunile electorale. Am telegrafiat ministerului de interne. Vă rog publicați aceasta.
Nicolae Epure
Avocat

Ruscuk, 19 August.

Mutkurof a intrat în Sofia, în fruntea armatei rumeliote, compusă din infanterie, cavalerie și artilerie. Populațiunea a făcut o primire strălucită trupelor. Se crede că principel va sosi Miercuri sau Joi cel mult în Sofia, spune *Voința Națională*.

Sosind la Tirnova, principele Alexandru, a proclamat o amnestie generală, cu toate că miniștrii săi îl rugaseră să iase liber cursul justiției pentru a pedepsi pe autorii complotului și pe acei cari l'au executat.

Prințul Bulgariei, este așteptat mâine în Filipopoli, unde se fac mari pregătiri pentru primirea sa.

Se zice, că guvernul Prințiar din Bulgaria ar fi cerut rechemarea d-lui Bogdanoff, loc-țiitorul diplomatic al agenției rusești la Sofia, care ar fi luat parte la mișcarea contra Prințului.

M. S. Regina a adresat o telegramă de condoleanță doamnelor Eu-

frosina Mavrogheni și Polivenia Miculescu surorilor reșosat P. S. S. Mitropolitului primal. Domnielero s'au grăbit a răspunde imediat M. S.

D. I. C. Brătianu, președintele consiliului de miniștri, este așteptat mâine în Capitală pentru a merge la Sinaia.

Ziarul oficios rus „Varșavski Dnevnik” scrie că, din cauza evenimentelor din Bulgaria, ori ce s'ar întâmpla, nu se va provoca un reșbel. Afăcerea nu va eși din cadrul diplomatic.

D. Naevevic, ministrul afacerilor streine din Bulgaria, a sosit aseară în Capitală.

Afacerile au slăbit iarăși la Bursă. Agio s'a urecat la 14. Ultimele cursuri din străinătate nu sunt favorabile.

D. Willamov, însărcinatul d'afaceri al Rusiei s'a reîntors definitiv de la Sinaia în București.

ULTIMA ORA

Londra, 31 August. — *Times* preconizează împăcarea prințul Alexandru cu Taru. El constată că Rusia n'a isbutit cu proceduri violente, ea ar putea reuși mai bine cu moderațiune să își menție influența în Bulgaria.

Vienna, 31 August. — Ziarele din Berlin anunță că s'a făcut o comunicare confidentă aia prințul Alexandru, spunându că numele său va fi șters din cadrele armatei germane, pentru că suveranii nu vor mai figura cu rangurile lor, dar ad-veul este că voește să menajeze susceptibilitatea Rusiei.

Vienna, 31 August. — Correspondenții din Viena al ziarului „Tagblatt” din Berlin a avut eri o întrevedere cu d. de Giers la Franzensbad. Ministrul rus crede că în anul acesta nu va avea nici o întrevedere cu contele Kalnoky.

D. de Giers va pleca Joi sau Vineri la Petersburg, trecând pe la Berlin unde va conferi încă o dată cu prințul de Bismark.

El n'ad putut lua nici o hotărre la Franzensbad într'un mod definitiv în privința afacerilor din Bulgaria, pentru că nimeni nu știa dacă prințul Alexandru se va mai întoarce la Sofia și că trebuie să aștepte dezvoltarea evenimentelor interioare din principat.

Rusia nu dorește de loc să ocupe Bulgaria pe cât timp va fi acolo ordine și liniște. Dar pozițiunea Rusiei ar deveni foarte delicată și foarte critică dacă prințul ar voi să facă a se ex-cuta conspiratorii.

D. de Giers întrebunțează cuvinte ofensatoare la adresa Prințului și Angliei care se servește de prinț ca de un instrument contra Rusiei.

Ela mai adăogă ca prințul Alexandru n'a primit la Lemberg nici o depese din Franzensbad care să l' sfatuiască a se întoarce în Bulgaria. Nici d. de Bismark nu ia dat un astfel de sfat.

D. de Giers a accentuat de mai multe ori că relațiunile cordiale ale Rusiei cu Germania și Austria permit a spera menținerea păcii.

El declară fără temeiu știrea după care ar fi vorba de împăcarea Tarului cu prințul Alexandru.

INSTITUT PENTRU DOMNISOARE

— 47 Strada Scaune 47 —

Cursurile primare și gimnasiale vor începe la 1 Septembrie. Programul statutul sunt obligatorii, iar examenle se trec înaintea comisiunilor ministeriale. Insceriere se fac în toate zilele la cancelaria institutului Director de studii, d-nu C. C. Dobrescu, profesor la liceul Sf. Sava.

directoare E. C. Dobrescu.

LICEUL ST. GHEORGHE

Se se vaza anunțul pe pagina IV

INSTITUTUL SCHEWITZ

BUCUREȘTI
51, Strada Scatnelor, 51

Cursurile din acest institut vor reîncepe la 1 Septembrie viitor. Pentru informațiuni a se adresa la direcțiunea institutului.

DOCTORUL E. CLEMENT

S'a reîntors în Capitală
Str. Bonasterei No. 3

CASA DE SCHIMB

ALEX. GR. IONESCU & B. MARCU
Strada Lipscani, No. 15 bis
Bucuresti, 19 31 August

VALORI	Scadența cuponelor	Terg. lib cursu mediu
FONDURI DE STAT ROMAN		
Renta rom. per. 1875	5 0/0	1 Ap 1 Oc 94
Renta rom. amortis.	5 0/0	1 Ap 1 Oc 97
Renta rom. (rur. con.)	6 0/0	1 Mai 1 No 88
Oblig. de stat C. F. R.	6 0/0	1 Ian 1 Iul —
Idem idem	5 0/0	Idem —
Imprum. Stern 1864	7 0/0	1 Mar/Sep —
Impr. Openheim 1868	8 0/0	1 Ian 1 Iul —
Agio		— 11
IMPRUMUTURI DE ORASE		
Impr. oras Bucuresti	5 0/0	1 Ian 1 Iul 75
Idem idem din 1884	5 0/0	1 Mai 1 No 47
Impr. or. B. Bucuresti	5 0/0	— 93
VALORI DIVERSE		
Credit. Fonciar Rural	7 0/0	1 Ian 1 Iul 131 4
Idem idem	5 0/0	Idem 85 1 2
Cred. Fon. Ur. din Buc.	7 0/0	Idem 140
Idem idem	6 0/0	Idem 92
Idem idem	5 0/0	Idem 82 1 4
Cred. Fonc. Ur. din Iaș	15 0/0	Idem 75 1 3
Obl. Cas. pen. fr.	300. 10/1	1 Mai 1 No 215

